

ת"פ (רחובות) 2182-11-23 - מדינת ישראל נ' בראא עואד

ת"פ (רחובות) 2182-11-23 - מדינת ישראל נ' בראא עואד ואח'שלום רחובות

ת"פ (רחובות) 2182-11-23

מדינת ישראל

נגד

1. בראא עואד

2. אשרף סיאם

בית משפט השלום ברחובות

[07.10.2024]

כבוד השופטת קרן וקסלר

גזר דין

בעניין נאשם 1

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן, האוחז שלושה פרטי אישום, המייחסים לו כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 וביצוע עבירות רכוש בצוותא עם נאשם 2 (להלן: אשרף), כמפורט להלן:

אישום ראשון:

בתאריך 19.10.2023 בסמוך לשעה 22:00 הגיעו הנאשם ואשרף לבית כנסת בעיר יבנה, התפרצו לתוכו ונטלו 3 קופות צדקה ובהן סכום כסף שאינו ידוע. כתוצאה ממעשיהם נשברה זגוגית חלון בהיכל.

בגין מעשה זה הורשע הנאשם בעבירות התפרצות לבית תפילה לשם ביצוע עבירה בצוותא, לפי סעיפים 406(ב) ו-29(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); וגניבה בצוותא, לפי סעיפים 384 ו-29(א) בחוק העונשין.

אישום שני:

בהמשך למתואר באישום הראשון, בתאריך 20.10.2023 עובר לשעה 00:50 הגיעו הנאשם ואשרף אל חניון בעיר יבנה, ניגשו אל מונית שחנתה במקום, ניפצו זגוגית חלון בצד הנהג. שכנה התעורר בעקבות רעש הניפוץ וצעקה: "גנב, גנב"- אז נמלטו הנאשם ואשרף והמקום.

בגין מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 בחוק העונשין.
אישום שלישי:

בהמשך למתואר באישום השני הגיעו הנאשם ואשרף לביתו של המתלונן בעיר יבנה בסמוך לשעה 09:00, התפרצו לתוכו בדרך לא ידועה והסתובבו בבית ובשטח החצר. בסמוך לשעה 11:00 חזר המתלונן לבית, אז ברחו הנאשמים מהמקום דרך חלון הוויטרינה לכיוון החצר. עוברי אורח הבחינו בנאשמים, שסברו כי מדובר במחבלים צעקו והזעיקו משטרה למקום. פלוני, ששמע את הזעקות, הגיע למקום והבחין בנאשם ובאשרף. אז, החל הנאשם לרוץ לכיוונו של פלוני. בתגובה, שלף פלוני אקדח ודרך אותו לכיוונו של הנאשם, תוך שצעק לו לעצור. משהכניס הנאשם ידו אל כיס מכנסיו ירה פלוני לכיוון קרסולו של נאשם, וזאת מחשש שהוא מתכוון לשלוף סכין. אשרף פנה בריצה לעבר פלוני, וזה צעק לאזרחים במקום להזעיק משטרה. בשלב זה החל אשרף להימלט מהמקום, אז נעצר על ידי כוחות משטרה. צוין כי אשרף נחבל במהלך המעצר על ידי מי מהאזרחים שניסה לנטרל אותו.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של התפרצות לבית מגורים לשם ביצוע עבירה בצוותא, לפי סעיפים 406(ב) ו-29(א) בחוק העונשין.

תמצית טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה, עו"ד משה יעקובי, ביקש לקבוע מתחם אחד בגין כלל המעשים המפורטים בכתב האישום, שינוע בין 36 ל-56 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בתוך כך עמד על נסיבות ביצוע העבירות, ימים ספורים לאחר פרוץ מלחמת "חרבות ברזל", על התעוזה שהפגין הנאשם בביצוע שלוש עבירות רכוש, זו אחר זו, תוך פגיעה בביטחון הציבור, בפרטיותו, ברכושו ובזכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה. בשל השיקולים לקולה- היעדר עבר פלילי והודיה בכתב האישום, ביקש להשית על הנאשם עונש בחלקו התחתון של המתחם, אולם לא בתחתיתו, לנוכח העובדה שמדובר בסדרת מעשים וכן משיקולי הרתעת היחיד והרבים. לבסוף, עתר לגזור על הנאשם מאסר לתקופה בת 40 חודשים בצד מאסרים על תנאי ממושכים ופיצוי למתלוננים.

3. ב"כ הנאשם, עו"ד מאיה גלעדי, סבורה כי מתחם הענישה ההולם נע בין 15 ל-28 חודשי מאסר בפועל. טענה כי הנאשם הושפע על ידי אשרף, שמבוגר ממנו בחמש שנים ובעל הרשעות פליליות קודמות. לגישה, על אף שבוצעו בצוותא, העבירות אינן ברף חומרה גבוה ונעדרות תחכום מיוחד. באישום השני לא נותרה אלא עבירה של היזק לרכוש במזיד. אשר לאישום השלישי, על אף שמדובר בעבירה חמורה של פריצה למגורים, ביקשה לתת משקל לכך שהנאשם יצא החוצה ללא שנגנב דבר וכי בסופו של דבר הסתיים האירוע בכך שהנאשם נורה ברגלו ונפצע.. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה ובתוך כך הפנתה לגילו הצעיר, לעברו הפלילי הנקי, לאחריות שנטל על מעשיו תוך חיסכון בזמן שיפוטי, להיותו בן למשפחה נורמטיבית ולמצבו הכלכלי.

4. הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט. הביע צער על מעשיו והתחייב שלא יחזור עליהם. סיפר שהוא נושא בנטל פרנסת הבית שכן אביו נפטר ואחיו הגדול סובל מנכות.

דין

5. בפתח הדברים יש לציין כי על אף שיש טעם בעמדת הצדדים, לפיה המעשים מושא כתב האישום מהווים אירוע אחד, יש לתת את הדעת בקביעת מתחם העונש ההולם להוראות סעיף 40יג בחוק העונשין המנחה את בית המשפט לשקול את מספר העבירות והזיקה ביניהן, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם. כן יש להתחשב במספר המעשים העברייניים המרכיבים את האירוע (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, פסקה 10 לפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז (29.10.2014)).

6. בענייננו, אין להקל ראש עם מעשי הנאשם שבוצעו במשך 16 שעות, בצוותא עם אחר, לאחר תכנון, תוך פגיעה משמעותית בערכים המוגנים של שמירה על הרכוש והקניין, שמירה של שלווה נפשו של המחזיק בנכס ועל זכותו ליהנות מרכושו ללא הפרעה. את המעשים ביצע הנאשם תוך שהיה בישראל שלא כדין, זמן קצר לאחר פרוץ מלחמת "חרבות ברזל", כשהוא מפר ברגל גסה את זכותה של מדינת ישראל לקבוע מי יבוא בשעריה ובפרט כשמדובר בתקופה מתוחה בה הארץ סערה וגעשה. את המעשים ביצע הנאשם בתעוזה של ממש, כשאינו נרתע גם לאחר שאחת השכנות צעקה והמשיך באיתור קורבן אחר, כמפורט באישום השלישי.

7. עוד יש לתת את הדעת לחומרה היתירה שיש לייחס לביצוע ההתפרצות לבית, נוכח הפלישה החמורה לתחום הפרט והפוטנציאל להתלקחות עימות אלים- פוטנציאל שהתממש במקרה דנן ועלול היה להסתיים גם אחרת. יפים לענייננו דברי כב' השופט שהם ברע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל (16.03.2014):

"עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחון, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים".

וברע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.2022):

"עבירת ההתפרצות מערערת את תחושת הביטחון האישי של כל אדם, כאשר הפורץ נכנס בעזות מצח לדירה שאינה שלו, במטרה לבצע עבירה. באותה העת, קניינו, פרטיותו וכבודו של בעל הדירה נפגעים, כאשר הוא נוכח לדעת כי אפילו ביתו - אינו מבצרו (רע"פ 512/22 דגמש נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.3.2022); רע"פ 6607/21 חסון נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (21.10.2021)).

יודגש, עבירת ההתפרצות למקום מגורים אינה עבירת "רכוש" גרידא - אף שגם בכך אין להקל ראש, כי אם פגיעה בלב חירותו של כל אדם ואזרח הנגרמת כאשר אדם זר חודר ברגל גסה לדל"ת אמותיו. מאותה העת, חרדה אוחזת בבעל הדירה העולה על יצועו, ביודעו כי אף בביתו שלו, בחדרו ובמיטתו - אינו מוגן. במקרים אלו נדרשת ענישה הולמת ומרתיעה בדמות עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, נוכח הפשיעה הגואה ברחובות ישראל בכלל, ובאזור הנגב בפרט. כך נדרש כדי להגביר את תחושת הביטחון במרחב הציבורי והאישי".

8. נוסף על הנוק שגרם הנאשם לרכוש הציבור, יש לתת ביטוי בגזירת הדין גם לפחד ולבהלה שזרע בכך שניפץ את חלון המונית ובהמשך התגנב לביתו של אחר ושהה בו זמן לא קצר.
9. כשמדובר בסדרה של עבירות רכוש וביתר שאת, כאשר מדובר בהתפרצות לבית מגורים, נוהגים בתי המשפט לגזור עונשי מאסר לריצוי בפועל, גם שמדובר בהרשעה ראשונה. אפנה למספר פסקי דין על מנת להאיר על רמת הענישה הנוהגת, אולם בענייננו יש להתחשב גם בביצוע העבירות תוך כניסה לישראל שלא כדין, לאחר מלחמת "חרבות ברזל" ולעמדת הפסיקה לפיה עקב צוק העיתים יש להכביד בענישה, גם לו היה מדובר במי שנכנס לישראל לצרכי פרנסה. קל וחומר- בענייננו של מי שנכנס לצורך ביצוע עבירות פליליות.
- א. רע"פ 4081/20 טבדידשווילי נ' מדינת ישראל (19.7.2020) - מדובר במי שהתפרץ לדירה מגורים באמצעות ניפוץ חלון. בית המשפט השית על הנאשם 12 חודשי מאסר, לאחר קבע מתחם ענישה שנע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.
- ב. רע"פ 426/18 חיג'אזי נ' מדינת ישראל (22.1.2018) - הנאשם, תושב האזור, הורשע בשני אירועים שהתרחשו בפרק זמן קצר בהם התפרץ לבית מגורים וכן באישום נוסף המייחס לו הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שמסר שם בדוי לשוטר. בית המשפט קבע באישום הראשון מתחם שנע בין 10 ל- 30 חודשי מאסר, באישום השני בין 7 ל- 24 חודשי מאסר ובאישום השלישי בין 2 ל- 7 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם, בעל עבר פלילי, 28 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מאסר על תנאי במצטבר כך שירצה 34 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.
- ג. עפ"ג 43859-12-19 אבו סביתאן נ' מדינת ישראל (28.6.2020)-דובר בנאשם שהורשע בשתי עבירות של התפרצות למקום שאינו מגורים וגניבה וגרימת היזק בזדון, לאחר שהתפרץ לשני בתי עסק, גרם נזק לקופה ונטל ממנה כסף ואופניים חשמליים. בבית עסק אחר נטל בקבוקי אלכוהול מסוגים שונים. הנאשם נידון ל-14 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי בן 7 חודשי במצטבר והיתר הופעלו בחופף כך שהוטל עליו 21 חודשי מאסר.
- ד. עפ"ג (חי') 4893-07-17 דהן נ' מדינת ישראל (20.7.2017)- המערער הורשע בעבירה של פריצה בצוותא לבית עסק באמצעות הזזת חלון וגרימת היזק לרכוש ללא שבוצעה גניבה בפועל שכן נתפס בכף. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם, בעל עבר פלילי, הסובל ממחלת נפש, עונש של 7 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והעמידו על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ה. עפ"ג 1956-07-20 (י-ם) שמעון נ' מדינת ישראל (12.2.2021) - המערער הורשע בשני כתבי אישום. התיק הראשון, עניינו ביצוע עבירות עבירה של התפרצות למקום מגורים וגניבה. המערער הגיע בשעות הבוקר המאוחרות לבית, נכנס לחצר באופן לא ידוע, נטל ממחסן בחצר פיסת מתכת, ובעזרתה הרים את תריס הדלת המובילה לבית פנימה. המערער נכנס לבית וגנב 2,000 ₪ במזומן, מכשירים אלקטרוניים ותכשיטים. התיק השני, עניינו ביצוע עבירות כניסה למקום מגורים, גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב. הנאשם נכנס הנאשם למלון, פתח את דלת חדרה של המתלוננת שהיתה סגורה אך לא נעולה, נכנס לחדר שהיה ריק מאדם, וגנב מתוכו ארנק השייך למתלוננת ובו כסף מזומן בסך 600 ₪ וכן 5 כרטיסי אשראי ויצא מהמקום. בהמשך עשה הנאשם שימוש באחד מכרטיסי האשראי ורכש סיגריות בשווי לא ידוע. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה בין 12 ל- 24 חודשי מאסר לכל אירוע והשית על המערער, בעל עבר פלילי מכביד, מאסר בפועל בן 20 חודשים לכל תיק, כלומר 40 חודשים ובנוסף, הופעל מאסר על תנאי כך שבסך הכל נגזרו על המערער 46 חודשי מאסר. נוכח נסיבותיו האישיות של המערער והודייתו בכתב האישום, קיבל בית המשפט המחוזי את הערעור והעמיד את עונשו של המערער על 38 חודשי מאסר בפועל.

ו. עפ"ג (מרכז) 36297-06-21 בלס נ' מדינת ישראל וערעור שכנגד (3.10.2022) - המערער הורשע בשני כתבי אישום, באחד הורשע בעבירה של כניסה למגורים בכוונה לבצע פשע או גניבה ובשני, בשתי עבירות איומים. אשר לעבירה של כניסה למגורים- הנאשם נכנס לבית שכנתו, לאחר שבאופן לא ידוע קיבל לידיו את מפתחות הדירה, הסתובב בדירה ופתח מגירות וארונות כדי לבצע גניבה או פשע. לא נגנב דבר. המערער הורשע בכתב אישום נוסף בשתי עבירות איומים. בית המשפט קמא קבע לעניין אישום זה מתחם הנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער בגין שני התיקים מאסר למשך 6 חודשים שיינשא בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המערער וקיבל את ערעור המדינה, תוך שקבע כי מתחמי הענישה שנקבעו אינם הולמים. בהתחשב בכלל לפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, הוטל על המערער, אדם ללא עבר פלילי, מאסר למשך 10 חודשים. בהתייחס לעבירה של כניסה למגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע, נקבע כדלקמן:

"מעשיו של המערער חמורים מאוד ומתחמי הענישה שנקבעו בעניינו אינם עולים בקנה אחד עם הענישה הנוהגת לסוג כזה של מקרים. המערער חדר לביתה-מבצרה של המתלוננת 1, הפר את האמון שניתן בו ופגע בפרטיותה ובשלוותה, גם אם בסופו של דבר לא נגנב משם דבר. מקרים שכאלה הן דוגמא מובהקת לדברי בית המשפט העליון לפיהם תיאור עבירת הפריצה לבית מגורים כעבירת רכוש גרידא, חוטא לאמת. למותר לומר כי כך הדבר אף אם אין מדובר בעבירת "פריצה" אלא בעבירת "כניסה" לבית מגורים".

10. לנוכח כלל השיקולים לעיל ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 26 לבין 48 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים על תנאי, ופיצוי למתלוננים.

קביעת עונשו של הנאשם

11. לזכותו של הנאשם זקפתי את העובדה כי בהרשעה ראשונה וכן את הודייתו בכתב האישום המתוקן טרם שמיעת ראיות, המלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ובזמנם של הצדדים והעדים.

12. כן שקלתי את היותו של הנאשם אדם צעיר, את היותו נתון במעצר עד לתום ההליכים, את מצבו הכלכלי ואת ההשלכה שיש למאסרו על בני משפחתו.

13. מנגד, שקלתי את הצורך בהחמרה בענישה לשם הרתעת הרבים, המתחייבת למען הגנה על שלום הציבור נוכח חומרתן ונפיצותן של עבירות רכוש המבוצעות על ידי תושבי האזור, ובפרט כאשר שמדובר ברצף של עבירות ולא במעידה אחת יחידה.

14. נוכח האמור ועל אף השיקולים לקולה, אני סבורה שללא ניתן לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה, אלא בחלקו התחתון.

לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 28 חודשים בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע למשך 3 שנים מסיום ריצוי מאסרו.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת הקשורה בפגיעה ברכוש מסוג עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל למשך 3 שנים מסיום ריצוי מאסרו.

ד. הנאשם ישלם לכל אחד מנפגעי העבירה פיצוי בסך של 1,000 ₪ ובסך הכול 3,000 ₪. המאשימה תעביר את פרטי נפגעי העבירה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים, ותעדכן את נפגעי העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק. הפיצוי ישולם עד ליום 1.2.2025.

ה. הנאשם ישלם קנס בסך 750 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לתאריך 1.1.2025. ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי והקנס, והיתרה תושב לו כפוף לכל דין, לרבות עיקול. תשלום הקנס או הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון *35592 או בטלפון ******. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).
ניתן צו כללי למוצגים.
זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.
ניתן היום, ה' תשרי תשפ"ה, 07 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.